

Z Dodatkami kosztuje
w prenumeracie: Bez po-
czty: kwartalnie 4 zł.;
miesięcznie 1 zł. 40 cent.
/ pocztą: kwartalnie 5 zł.;
miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie
drukem garnont, 7 cen-
tów od wiersza. — Reklam-
macye są wolne od opłaty
pocztowej.

Cześć urzędowa.

Gmina *Kadłubiska*, w obwodzie złoczowskim, obowiązała się po wieczne czasy dla zaprowadzenia regularnej szkoły parafialnej u siebie, istniejący już budynek szkolny z pomieszkaniem nauczyciela, jako też drewniany i stajnie utrzymywać zawsze w dobrym stanie, sprawić porządki szkolne, czuwać nad ochłodstwem szkoły, dostarczać na opał szkoły i pomieszkania nauczyciela rocznie 8 niz. austr. sagów drzewa, i 140 okłotów słomy, a nakoniec płacić każdoczesnemu nauczycielowi rocznie 150 zł. w. a.

Na polepszenie tej dotacyi zapewnił gr. kat. pleban miejscowy, x. Konstanty Bogucki na czas swego terażniejszego plebanstwa rocznie 2 zł. w. a., a dzierzawca propinacyi Szymon Hormelin na czas swojej terażniejszej dzierzawy również 2 zł. w. a. rocznie.

Okazaną temi ofiarami, pożyteczną dla ogółu troskliwość o poparcie oświaty między ludem wiejskim podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, 26. listopada. Dnia dzisiejszego wyszedł w c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i został rozestany XLII. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Tenże zeszyt zawiera:

Nr. 99. Rozporządzenie ministerstwa finansów z 15. listopada 1863, względem obliczenia stempł i stałych należitości, jakie przez c. k. poselstwa i konsulaty mają być pobierane od stron na bezpośrednią rekwizycję c. k. krajowych dyrekcji finansowych.

Ważne dla całego państwa.

Nr. 100. Rozporządzenie ministerstwa handlu z 15. listopada 1863, względem przedłużenia ważności dawnych znaczków pocztowych do listów i dzienników, tudzież kopert listowych.

Ważne dla całego państwa.

Nr. 101. Obwieszczenie ministerstwa finansów z 19. listopada 1863, względem zniesienia ekspozytury głównego urzędu celnego w dworcu kolei w Zagrzebiu.

(Z urzędowej części *Gazety wiedeńskiej*.)

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 11. listopada r. b. mianować najłaskawiej honorowymi kanonikami kapituły katedralnej w Tarnowie: dziekana, nadzorcę okręgu szkolnego i plebana w Wieliczce *Stanisława Osuchowski*, profesora historii kościelnej i prawa kościelnego przy teologicznym fakultecie w Tarnowie, a zarazem asesora konsystoryalnego, *Dra Wawrzyńca Gwiazdona*, a nakoniec dziekana, nadzorcę okręgu szkolnego i plebana w Porabce *Leopolda Perisch*.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z 15. listopada 1863, względem przedłużenia ważności dawniejszych marków listowych i dziennikarskich, jako też kuwert listowych, ważne w całym państwie.

Naznaczony rozporządzeniem ministerstwa handlu z 15. maja 1863, (Dz. u. p. N. 44) termin (koniec listopada 1863) ważności marków listowych i dziennikarskich, tudzież stempłowanych kuwert listowych dawniejszej formy przedłuża się po koniec lutego 1864.

Za c. k. ministerstwo handlu:

Kalchberg, r. w.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 28. listopada.

Wydział podatku zbytkowego ukończył już na przedwczorajszym posiedzeniu swoim trzecie odczytanie odnośnego projektu ustawy i uchwalił przytem prócz kilku poprawek stylistycznych także ważną zmianę w punkcie uwolnienia od podatku. Mianowicie wykluczono z orzeczenia „wyższych sług“ i nauczycieli, osób trudniących się wychowaniem (klasa ochmistrzów i guwernantek), za których podług dawniejszego projektu przepisany był również podatek w kwocie 10 zł. Przeważało bowiem przekonanie, że osoby te nie mogą podlegać podatkowi zbytkowemu, gdyż reprezentują potrzeby nauki i wychowania. Sprawozdanie wydziału będzie za kilka dni rozdane w izbie. — Wydział finansowy rozpoczął przedwczoraj obrady nad budżetem armii. Obecni byli Ich Exc. ministrowie hrabia *Reichberg*, *Schmerling*, *Plener* i hr. *Degenfeld* z kilku wyższymi wojskowymi departamentu wojskowego. Minister wojny upraszał najprzód zgromadzenie, by odczytana została jeneralna odpowiedź na raport sekcyjny, co też uczynił jeden z obecnych wojskowych. Potem przystąpiono do obrad nad samym raportem i przeczytano 17 stron jego. Nad cyframi nie głosowano jeszcze.

Jak zapewnia korespondencyja z *Londynu* w *Jener. Kor.*, potrzebuje jeszcze potwierdzenia telegraficzne doniesienie dziennika

Morning Post o wysłaniu już odpowiedzi odmownej na zaproszenie na kongres. Korespondencyja ta bowiem donosi pod dniem 23go b. m.: „Rząd angielski zgadza się w kwestyi kongresowej zupełnie z innemi trzema mocarstwami głównymi, mianowicie z Austryją, Prusami i Rosyą. i w odpowiedzi swej, wysłanej do Paryża, musiała — nie oświadczać się wcale co do zasady — postawić zapewne takie same, co do ducha tylko inaczej ułożone kwestye wstępne, jak wspomniane trzy główne mocarstwa. Od odpowiedzi na te kwestye wstępne będzie tedy zależeć, czy nasz rząd przyjmie projekt kongresu, czy też wprost odrzuci, a możemy z pewnością utrzymywać, że w Londynie będą się starali uzyskać w tej kwestyi porozumienie z Prusami i Rosyą, osobliwie zaś z Austryją utrzymać także w dalszym toku układów. Dotąd jednak zachowało sobie nasze ministerstwo spraw zagranicznych zupełną swobodę w sprawie kongresowej.

Telegram berliński od *granicy polskiej* donosi, że w nocy z 24. na 25. b. m. aresztowano w Warszawie wielu wyższych urzędników, między którymi znajdują się także dyrektorowie komisyjni, Muszyński, Łuszczewski, ojciec Deotymy, i Piątkowski.

Książę *Fryderyk* szlezwicko-holsztyński zaproponował u sejmku związkowego środki ku ochronie urzędników, którzy odmówili przysięgi hołdowniczej Królowi duńskiemu. Pułkownik du Plat przybył z Hamburga i obejmuje zarząd spraw wojskowych. W Bremie odbyło się 25. b. m. bardzo liczne zgromadzenie obywateli miejscich i uchwaliło jednogłośnie petycję do senatu z żądaniem, ażeby popierał u związku prawa Szlezwiku i Holsztynu wszelkimi środkami, jakie ma do dyspozycji. Tymczasem zapewnia berliński korespondent *Jen. Kor.*, że zdaniem rządu pruskiego nie da się zaprzeczyć, iż wielkie księstwo Lauenburg jest duńskim krajem koronnym, ponieważ położona na prawym brzegu Elby część tego kraju nie dostała się Danii tytułem dziedzictwa lub wyboru, lecz na mocy traktatów gwarantowanych prawem narodów (traktat w Kiel z 14. stycznia 1814, traktat pokoju między Danią i Prusami z 5. sierpnia 1814 i traktat z 19. marca 1815 między Danią, Prusami i Hanowerem) i w zamian za Norwegię, odstąpioną Szwecyi, za szwedzkie Pomorze i wyspę Rugię, odstąpione Prusom, oddał „Koronie duńskiej“ na zupełną własność Hanower, który za to otrzymał od Prus wschodnią Fryzyę i część Eichsfeldu.

Rządowi *duńskiemu* nie powiodło się dotąd jeszcze obsadzić ministerstwa holsztyńskiego. Baron Bloome-Sulzan i baron Sched-Plesien wysłani w tym zamiarze do Holsztynu powrócili już do Kopenhagi 25. b. m., i jak się zdaje była ich misya bezskuteczna, gdyż układy względem objęcia tego ministerstwa przez hrab. Moltke toczą się jeszcze.

Na *amerykańskiej* widowni walki oczekiwano w połowie bieżącego miesiąca znowu wielkiej bitwy. Jenerał Lee zajął silną pozycję nad Rapidanem od południa, a jenerał Meade stał między Rapidanem i Rappahanookiem.

Monarchia Austriacka.

Wiedeń, 26. listopada. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najjaś. Pan przybył wczoraj z rana o godzinie 8. z Schönbrunnu do Wiednia i udzielał przed południem przez dłuższy czas posłuchania. O godzinie 12^{1/2} jeździł Jego Mość Cesarz z wizytą do W. księcia Konstantego; a w pół godziny później pojechał W. książę w towarzystwie Jego Mości Cesarza na łowy dworskie do Lainzu. Łowy trwały do godziny 3., poczem Cesarz odjechał do Schönbrunnu, a W. książę i inni dostojni goście powrócili do Wiednia. Dziś mają być łowy w Gödingu.

Arcyksiążę *Ludwik Wiktor* odjechał wczoraj do Saleburga, a Arcyksiążę *Franciszek Karol* odjedzie wkrótce do Pragi dla odwiedzenia Jego Mości Cesarza Ferdynanda.

Założenie *Rudolfinum*, fundacyi z kapitałem zakładowym 50.000 zł. przeznaczony na to, by 10 chłopcom gr. kat. a 10 innym wyznania nastrożać środki do uczenia się, na który to cel naczelnictwo dystryktu cisańskiego z powodu narodzin Cesarzowicza wspomnianą kwotę ofiarować postanowiło, zostało temi dniami dozwolone po długich układach, mianowicie co do warunków pobierania stypendyum.

(Z *Rady państwa*.) Na przedwczorajszym posiedzeniu wydziału finansowego załatwiono rubrykę budżetu: „*stemple i należitości*“, przyczem miano na względzie zmiany w ustawie o należitościach, projektowane w świezo przedłożonej noweli. Względ ten jednakże niewpłynął wcale na cyfry, gdyż niemożna oznaczyć dokładnie, o ile przez te zmiany w ustawie zmniejszy się dochód. Prócz tego zmieniono powziętą na ostatnim posiedzeniu uchwałę względem odmówienia „centralnej dyrekcji marynarki handlowej“ wszelkiego kredytu o tyle, że przyzwolona została okrągła suma 20.000 zł. w. a.

(Posiedzenie izby deputowanych z d. 25. listopada.)

Na posiedzeniu izby deputowanych z d. 25. listopada zasiadli na ławicy ministeryjalnej Ich EE. pp. Schmerling, Lasser, Plener, Burger i sekretarz ministeryjalny Russman z ministeryum stanu.

Krzesełno prezydialne zajął wiceprezes Hopfen.

Po przeczytaniu protokołu wczorajszych dwóch posiedzeń i zakomunikowaniu nadeszłych exhibitów (proklamację księcia Fryderyka Augustenburskiego do Szlezwiczów i Holsztyńczyków przez sekretarza w dwóchset egzemplarzach nadesłaną, rozdzielono pomiędzy deputowanych) dep. Brinz jako referent wydziału skarbowego odczytał relację względem budżetu ministeryum stanu, dział sprawy obrządków religijnych, którego tytuły a mianowicie

Tytuł 1. dodatek państwa do celów religijnych katolickich	1,825.081 zł. w. a.
Tytuł 2. zakłady i dodatki do celów obrządku katolickiego	198.691 " "
Tytuł 3. zakłady i dodatki do celów obrządku ewangelickiego	66.322 " "
Tytuł 4. zakłady i dodatki do celów obrządku grecko-syzmatyckiego	47.923 " "
Tytuł 5. Wynagrodzenia rełucyi dla celów obrządkowych	85.796 " "
Tytuł 6. Wydatki patronatu	58.761 " "

Zaś w rubryce pokrycia jedyny tytuł: Nadwyżka niektórych funduszy religijnych w Czechach i Morawie 184.234 zł. w. a., bez wszelkich rozpraw według wniosków wydziału przyjęte zostały.

Następnie z porządku dziennego rozpoczęły się rozprawy ogólne nad budżetem rady stanu, w których dep. Berger wystąpił przeciwko instytucji rady stanu w obecnej formie, twierdzi, iż takowa tamuje czynności odpowiedzialnej rady ministrów, że projekt do prawa o upadłościach tylko w skutek fikcyi parlamentarnej do izby wprowadzony być mógł, że projekta do prawa o postępowaniu w sprawach karnych i kodex karny dla tego tylko pod obrady izby przyjść nie mogą, iż dotąd w radzie stanu zalegają.

Pan minister stanu w odpowiedzi na mowę dep. Bergera odwołał się do wyjaśnić, jakie względem rady stanu na przeszłej kadencji i skreślił następnie obraz jej działania, według którego rada stanu powołana jest do dania opinii względem projektów do prawa przez ministra każdego w radzie państwa wnieść się mających, zaś w razie, jeżeli rada stanu nie zgadza się z projektem ministra, rzecz idzie pod rozagę konferencyi ministeryjalnej i według orzeczenia tejże konferencyi Najjaśniejszemu Panu do najwyższego zatwierdzenia przedstawiona bywa. Nie można więc twierdzić, żeby rada stanu czynności ministrów tamować miała. „O ile zaś“ konkludował p. minister „instytucja rady stanu potrzebną się okazuje, czyli z czasem nie przyjdzie do tego, iż ciału takowe obradujące okazać się zbytecznym, czyli już teraz nie byłoby pożądanem, ażeby przeznaczenie rady stanu sięgające po za zbadanie projektów do prawa dziś w użycie wejść mogło, tego dziś rozstrzygnąć nie można. Jestem tego zdania, iż instytucja rady państwa z czasem przekształceniu ulegnie, jestem tego zdania, iż rada stanu stanie się może zbyteczną, w miarę jak konstytucja we wszystkich krajach przeprowadzona będzie, i jak prawodawstwo do innej stopy doprowadzone zostanie, i w końcu tego jestem zdania, iż bardzo będzie pożądanem, ażeby czynność rady stanu skierowana była na inne pole, o którym już statut jej wspomina.“

Następnie dep. Schindler jako referent wydziału wniósł, ażeby izba z uwagi, że życzenia jej na przeszłej kadencji wyrażone uwzględnione nie zostały, następującą uchwaliła rezolucję:

„iż obecne stanowisko i urządzenie rady stanu udziela jej wpływ tamujący rozwój życia konstytucyjnego“, przeto izba wzywa rząd, ażeby „do przyszłej kadencji wniósł projekt do prawa względem reorganizacyi rady stanu zgodnie z zasadą odpowiedzialności ministrów i ze swobodnym rozwojem życia konstytucyjnego.“

Pan minister stanu oświadczył, iż wniosek ten polegać tylko może na porozumieniu, gdyż kaźden z ministrów stara się uwzględnić życzenia przez izbę wyrażone. Jakoż i pod względem życzenia co do rady stanu podobnie stało. Pod kontrolą ministra stanu rada stanu zajęła się odpowiedzią na życzenie izby i odpowiedź ta wydrukowana została. Tylko przez omyłkę rozdanie odpowiedzi między deputowanych nie nastąpiło. Zarzut tkwiący w wniosku wydziału, jakoby ministeryum nie okazywało należytej względności dla życzeń izby jest niesłuszny.

Wiceprezes następnie zrobił uwagę, iż wniosek wydziału nie jest drukowany, zapytał się więc izby czyli przedmiotem tym teraz zająć się chce. Większością jednego głosu (63 przeciwko 62) izba oświadczyła się za natychmiastowem głosowaniem. W głosowaniu tem wniosek wydziału większością głosów uchylony został. (Część lewicy i Polacy głosowały za wnioskiem).

Z porządku dziennego izba przystąpiła do obrad nad indemnizacyą gruntową. Jako dług laudomialny państwa zawotowano sumę 2,057.873 zł. w. a., zaś jako zwroty kapitałów sumę 1,091.912 zł. w. a. Przyczem wydział wnosi ażeby rząd z reprezentacyami krajowemi tych krajów z których funduszy indemnizacyjnych nadwyżkę ściągnął, już w przyszłej kadencji negocyacye rozpoczął i takowe za zgodą rady państwa do końca doprowadził. Wniosek ten przyjęty został.

Tytuł 4. Bezprocentowe zaliczki skarbu państwa niektórym funduszom indemnizacyjnym (galicyjskiemu) przyjęto bez rozprawy

w sumie 3,926.333 zł. w. a. Również przyjęto bez rozprawy tytuł 5. Procentowane zaliczki funduszowi indemnizacyjnemu galicyjskiemu i bukowińskiemu 1,533.508 zł. w. a.

Wniosek wydziału „wzywa się rząd ażeby użył właściwych środków dla zabezpieczenia zwrotu tych zaliczek, do skarbu państwa“ bez rozprawy przyjęty został.

Rubryki pokrycia składa się z sumy 144,234 zł. w. a., które fundusz indemnizacyjny siedmiogrodzki tytułem procentów, tudzież z sumy 4209 zł. w. a., które fundusz indemnizacyjny krakowski do skarbu publicznego w roku bieżącym wypłacić ma.

Sumy powyższe według wniosków wydziału przyjęte zostały.

Poczem wydział finansowy wniósł 1. wzywa się rząd ażeby z sejmem krajowym galicyjskim rozliczył się względem likwidacyi, uznania i zwrotu zaliczek funduszowi indemnizacyjnemu galicyjskiemu ze skarbu publicznego dostarczonych, dla złożenia na przyszłej kadencji rady państwa, właściwych propozycyij. 2. również względem zwrotu zaliczki 2,375.671 zł. w. a. funduszowi indemnizacyjnemu siedmiogrodzkiemu ze skarbu państwa dostarczonej, zechce rząd właściwe poczynić starania, dla udzielenia radzie państwa na przyszłej kadencji właściwych informacyj.

Wnioski te izba przyjęła bez żadnej rozprawy. Poczem posiedzenie zamknięto i do przyszłego piątku odroczone zostało.

Francya.

(Zwrot w prasie klerykałnej. — Marynarka polska.)
Jen. Kor. piszą z Paryża pod dniem 20. b. m.: „Gdy Monsignor Chigi, nuncyusz papieski, oznajmił panu Drouyn de Lhuys przychylną odpowiedź swojego rządu na projekt kongresu, odpowiedział uradowany tą niespodzianką minister dosłownie: Doniesł Excelencyo Jego Świątobliwości, że rząd cesarski umie ocenić w całym znaczeniu wyraz tego zaufania, i przyjm moje słowo na to, że kurya nie pożałuje nigdy tego kroku.“ Klerykałna też prasa została od kilku dni ożywiona nowym duchem, przemawia ona z prawdziwym zapalem za kongresem i dowodzi, że wszystkie naglące kwestye terażniejszości są specjalnie katolickie, i przeto właściwie należą do kompetencyi Francyi. Kwestyę szlezwik-holsztyńską uważa ta partya całkiem rozsądnie za wewnętrzną, ogłasza listy pasterskie jeden po drugim za zagrożoną w najświętszych interesach swoich Polską, i wypuszcza na świat istne broszury artykułów o europejskiej konieczności świeckiego panowania Papieża. Ten niespodziany obrót rzeczy nie popiera wprawdzie zbyt wiele popularności projektu kongresu, ale tę stratę wynagradza w oczach rządu sownicie zysk moralny, jaki ztąd odnosi, a na który liczy on mianowicie w stosunku do mocarstw katolickich.

Jakiś kapitan Magnan, który przez dłuższy czas zagrażał wodom niższego Dunaju, mianuje się teraz „jeneralnym kapitanem polskiej siły morskiej“ i wydał rozkaz dzienny datowany z Warszawy dnia 9. b. m. Morski ten bohater oznajmia, że „marynarka polska“ będzie szanować prawa neutralnych, ale od dnia 1. stycznia 1864 rozpocznie wojnę morską przeciw Rosyi. ogłaszając wszystkie okręta rosyjskie „godziwą zdobyczą.“ Magnan chwali się przy tej sposobności, że niedawno przewodniczył szczęśliwej wyprawie morskiej u wybrzeży Czerkiesyi. Obwieszczenie Magnana pojawiło się najprzód w ministeryalnych dziennikach paryskich. Na drugiej liście gości, których Cesarz zaprosił do Compiègne, znajduje się także nazwisko jakiegoś kapitana Magnan i jego żony; jeżeli ma to być ów „jeneralny kapitan“, natenczas nie może być nikomu wątpliwem znaczenie tej sprawy.

Włochy.

(Przesilenie handlowe. — Zaprzeczenie fałszywych wiadomości.) Wiadomość dziennika *L'Europe*, że Król Wiktor Emanuel uda się wkrótce do Paryża, zwróciła znowu uwagę na południe. Londyński korespondent powszechnej gazety augsburskiej pisze o przesileniu handlowem, którego obawia się angielski świat przemysłowy, co następuje: „Ze przedź lub później takie przesilenie we Włoszech nastąpić musiało, można było oddawna już przewidzieć. Naród, który prawie nic nie pracuje, i swojej nieograniczonej agitacyi patryotycznej poświęcił nawet tę odrobinę pracy przemysłowej, jaka istniała jeszcze przed oswobodzeniem, a który nadto musi opłacać haracz wdzięczności Francyi koncesyonowaniem francuzkich banków i towarzystw kolei żelaznych, i taką samą monetą opłacać sympatye angielskie — taki zdeorganizowany, żyjący frazesami patryotycznymi i unikający pracy naród, może swoje przesadne zachcianki wielkiego mocarstwa, swój kosztowny, siłę podatkującą kraju o wiele przewyższający etat wojskowy odpokutować tylko ruiną finansową. Jeźliby, jak to oddawna się obawiają i na wczorajszej giełdzie z pewnością przypuszczano, przesilenie handlowe i finansowe we Włoszech najpierwej wybuchnąć i handlowe interesa Anglii dotkliwie naruszyć miało, natenczas muszą Włochy przygotować się na zmianę sympatyi angielskich.“

Z *Rzymu* piszą do *Jener. Kor.* pod dniem 18go b. m. co następuje: „Biorę dziś pióro do ręki dlatego tylko, by w interesie prawdy zaprzeczyć stanowczo pewnym tendencyjnym doniesieniom i pogłoskom, które od jakiegoś czasu obiegają po dziennikach Królestwa włoskiego. Nieprawdą jest przedewszystkiem, jakoby Papież potrzebował zalić się znowu na niebezpieczny stan swojego zdrowia, przeciwnie Ojciec św. nie był już dawno tak rześwym, wesółym i pełen pobożnej ufności, jak właśnie teraz; nieprawdą jest, jakoby pomiędzy naszymi kierującymi mężami stanu panowało cią-

Kronika.

głe rozdwojenie, a w samym Rzymie wzmagające się z każdym dniem wzburzenie; ognistemu duchowi kardynała Antonello, który jak dawniej ogrzewa i ożywia wszystko około siebie, poddaje się dobrowolnie i chętnie każdy inny czynnik organizmu politycznego; codzienny proces życia politycznego idzie ciągle spokojnie i bez przerwy swoim trybem, a o tak zwanym „Comitato nazionale romano“, o którym nawet organa turyńskie nie wiedzą dokładnie, czy właściwie jeszcze istnieje, czy też wyparty został przez inny ospały „Comitato d'azione romano“, słyhać tu w kraju równie mało jak dawniej; nieprawdą jest dalej, jakoby Monsignor Matenui miał odmówić paszportów niektórym z mieszkańców naszego miasta, którzy chcieli jechać na rewyę floty do Neapolu, i bajka ta zdaje się być po prostu zmyślona na to tylko, by osłonić ile możności nader szczupły udział Rzymian w tym „akcie“, również nie jest prawdą, jakoby pracowano tu nad rewizją istniejących teraz kodexów cywilnych i karnych, gdyż wprzód inne jeszcze rzeczy wymagają usilnie rewizji; a nakoniec wcale jest nieprawdą, jakoby baron Ricasoli — ów bohater dziennikarstwa włoskiego — miał nabyć tu u bramy miasta S. Pancrazio i obok wili Corsinich położoną wieś (jak mówią za cenę 20.000 szkodów rzymskich).

Niemcy.

(Sprawa szleswicko-holsztyńska.) Sprawa księstw porusza coraz silniej umysły w Niemczech. W obec manifestacji w izbach austriackiej i saskiej, nastąpiły odpowiednie, w izbach pruskiej, wirttembergskiej i hessen-darmsztadzkiej. We wszystkich większych miastach odbywają się zgromadzenia ludu, w których widać jak najtroskliwsze pomijanie dotychczasowych sporów pomiędzy stronami. Książę Fryderyk zdaje się postępować energicznie drogą, na którą wstąpił i organizować władze przyszłego rządu. Do *Allg. Ztg.* piszą, że drogą telegraficzną został powołany do Goty do księcia augustenburskiego tajny radca sprawiedliwości Michelsen, dyrektor muzeum germańskiego. Był on w r. 1848 dyplomatycznym reprezentantem Szleswik-Holsztynu, i jako komisarz cywilny wprowadził do księstw pierwsze oddziały wojska pruskiego. Bez wątpienia będzie mu teraz poruczona jakaś misja dyplomatyczna.

Dzienniki niemieckie odpowiadają temu powszechnemu ruchowi narodowemu, a jeden z dzienników rosyjskich wyjaśnia sposób zapatrywania się rządu rosyjskiego.

Journal de St. Petersburg występuje nieprzyjaźnie przeciw pretensjom księcia augustenburskiego, o którego uznaniu przez księcia koburgskiego ma już wiadomość. W przeglądzie swoim pisze: „Trzebaby zupełnie zapoznać charakter i zwyczaje sejmu związkowego, aby sądzić, że zechce zrzec się uznania stypulacji z r. 1852, jedyne tytułu, na który może powoływać się w swoich reklamacjach przeciw Danii, i że przedsięwzięcie zbrojną ręką przywrócić prawo, które dom augustenburski mógł rościć sobie przed r. 1852 do tronu księstw.

Dziennik rosyjski gani zarazem Króla Chrystyana IX., że z zbytecznym pośpiechem sankeyonował konstytucję.

Księstwa Nadnajańskie.

(*Wiadomości rozmaite.*) Z Bukaresztu pod d. 20. listopada piszą do *Jen. kor.* Zapewniają, że książę Couza wysłał do Konstantynopola projekt konstytucji dla przedłożenia go w. Porcie, i gwarantującym mocarstwom. W Bukareszcie rzecz ta jest tajemnicą stanu.

Księżna Helena, małżonka księcia Couzy opuści Paryż d. 23. b. m. i powróci do Bukaresztu. Pokazuje się więc, że pogłoski o rozwodzie księcia, jakie tu i w Konstantynopolu obiegały, były całkiem mylne.

Znowu wielu tłumów straciło swoje posady, za to, iż nie chcieli poddać się bezwarunkowo woli rządu; pomiędzy tymi są przełożeni klasztorów świętego Jerzego w Negresti, Platoresti, w Bukareszcie.

Po ukonstytuowaniu się izb zeszłego poniedziałku, ministerium odczytało swój program, a minister finansów przedłożył prośbę o pozwolenie poboru podatków za ostatni kwartał 1863. We wtorek i we środę izba zajmowała się znaczną liczbą przedłożonych jej prośb o pensje.

Ministerium pracuje nad budżetem na r. 1864. *Reforma* jest teraz organem prezydenta ministrów pana Cogalniczano.

Azya.

Poczta zamorska przywozi wiadomości z Kalkuty z 22go, z Hongkong z 15. października. Poseł angielski wydał w Pekinie obwieszczenie zabraniające poddanym angielskim handlu bronią i amunicją, wyjąwszy na rzecz rządu chińskiego. Obiega pogłoska o zawarcie przymierza między rządem chińskim a angielskim. Sutczan został ściśle zamknięty przez majora Gordona i wojska chińskie. Kontyngens francuzko-chiński zdobył szturmem Fokong w prowincji Ningpo. W Yangtsekiang nie ma najmniejszego bezpieczeństwa. Z Japonii donoszą, że Mikado obstaje za wydalaniem cudzoziemców, a Taikun zdaje się oczekiwać obcej pomocy. Gubernator Nangasaki zawiadomił konszula angielskiego, że w okolicy pojawiają się bandy zbrojne, którym nie może podołać. Zamordowano wielu kupców handlujących z cudzoziemcami. Książę Chosew przerywa komunikację z Nangasaki. Holendrzy chcą pomścić zniewagę wyrządzoną ich sztandarowi. Ulewy w Batawii i Singapore zrzuciły wielkie spustoszenia.

(Pożary.) Dnia 15. b. m. wieczorem zgorzała w Dornfeldzie w obwodzie lwowskim, z niewiadomej doład przyczyny karczma dworska. Szkoła wynosi 500 zł. w. a.

W nocy z 20. na 21. b. m. powstał pożar z niewiadomej przyczyny w Grochowcach w obwodzie przemyskim, i zgorzał dom włościanina Seńka K. ze stodołą, a oprócz tego stodoła jego sąsiada. Szkodę obliczono na 200 zł. waluty austr.

W tym samym obwodzie w Byble zniszczył ogień również z niewiadomej przyczyny w nocy z 21. na 22. b. m. na folwarku dworskim wszystkie budynki gospodarskie i większą część krescencyi. Szkoła ma wynosić podług podania dzierżawcy 20.000 zł. w. a.

(Złodziej kieszonkowy.) Dnia 12. maja b. r. na placu krakowskim skradziono pewnej pani z kieszeni woreczek, w którym był banknot na 100 złr. i 18 złr. D. 14. maja b. r. pewien chłopiec doniósł c. k. dyrekcji policyi, że terminator krawiecki Jossel Kandel dał mu banknot stureński do zmieniania i za to darował mu 50 zł., z których 43 zł. złożył w ręce władzy. Zrewidowano rzeczy Kandla i znaleziono w sienniku 45 zł., które jak się pokazało, tylko z tej kradzieży pochodzić musiały, przeto sprawca został aresztowany. Jossel Kandel ze Lwowa, izraelita, dopiero 16 lat liczący już 5 razy karany za kradzież, i znany jako bardzo niebezpieczny złodziej kieszonkowy stawiony przed c. k. sądem krajowym d. 23. b. m. pomimo wszelkich przeciw niemu świadczących dowodów zapierał się czynu z tą spokojnością umysłu, która dowodzi, że odbył dobrą szkołę. Sąd uznał go winnym i skazał na 2 lata ciężkiego więzienia, co jak się zdaje nie sprawiło na nim wielkiego wrażenia. Poszkodowana odzyskała 88 zł.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 27. listopada. Na naszym dzisiejszym targu były następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów: męc pszenicy (83 E) 2 zł. 69 c.; żyta (80 E) 1 zł. 45 c.; jęczmienia (70 E) 1 zł. 36 c.; owsa (44 E) 1 zł. 18 c.; hreczki 1 zł. 59 c.; grzechu 1 zł. 65 c., kartofli 45 c.; cetnar siana 1 zł. 41 c., okłotów 77 c.; sag drzewa bukowego 11 zł., sosnowego 8 zł. 30 c.

Przemysł, 20. listopada. W pierwszej połowie bież. mies. były na targach w obwodzie tutejszym następujące ceny przeciętne zboża i innych artykułów:

	Miejsca targu:											
	Przemysł		Jarosław		Jaworów		Mościska		Sąd. Wisz.		Nizankowice	
	zr	cen.	zr	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr	cen.
	walutą austriacką											
Mec pszenicy . . .	2	66	3	48	2	50	2	50	3	30	2	50
„ żyta . . .	1	65	1	62	1	59	1	40	1	40	1	50
„ jęczmienia . .	1	45	1	25	1	25	1	30	1	20	1	25
„ owsa . . .	1	12	1	21	1	20	1	15		97	1	10
„ hreczki . . .	1	50	2	25	1	40			1	30		
„ kukurudzy . .												
„ ziemniaków . .		57		50		40		40		40		
Cetnar siana . . .	1	65	1	60	1	20	1	35	1	25	1	40
„ wełny . . .				90								
„ nasienia koniczu				35								
Sag drzewa twardego	7		8		8		8		6	70	7	60
„ „ miękkiego	5		6	50	5	50	5	50	4	70	6	20
Funt mięsa wołowego		14		13		10		10		8		10
Mas okowity . . .		65		85		80		40		60		95

Ostatnia poczta.

Frankfurt, 26. listopada. Przyszłe posiedzenie sejmu związkowego odłożono do soboty. Wydział do sprawy Holsztyńskiej proponuje zapewne, aby aż do rozstrzygnięcia rzeczy, żaden z obudwu kandydatów nie miał głosu za Holsztyn i Lauenburg.

Berlin, 26. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, frakcja konserwatywna postawiła wniosek następujący: W terażniejszej sytuacji następstwa tronu w księstwach Holsztyn, Lauenburg i Szleswiku, izba oświadcza gotowość udzielenia rządowi wszelkich środków potrzebnych do zabezpieczenia praw związku niemieckiego.

Wnioskodawcami byli: *Heydt, Wagner i Blankenburg.*

Mnichów, 26. listopada. Minister stanu *Schrenk* w odpowiedzi na wczorajsze uchwały zgromadzenia ludu oświadczył: Stanowisko rządu kr. bawarskiego w sprawie szleswicko-holsztyńskiej jest niezmiennie to samo, jakiego trzymał się dawniej, i jakie w r. 1859 było przez ministerium przedstawione izbie deputowanych.

Drezno, 26. listopada. Izba deputowanych przyjęła jednogłośnie wniosek izby wyższej względem Szleswik-Holsztynu: zamiast *dziedzictwo prawowite* położono: *dziedzictwo prawowite linii pobocznej.*

Darmsztad, 26. listopada. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych przyjęto jednogłośnie wniosek Metz: pan Dalwigk ma być natychmiast wezwany przez prezydenta izby, polecić,

